

סדר קבורת המת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר יצר אתכם בדין. וזו וכלכל אתכם בדין. והמית אתכם בדין. ויודע מספר כלכם בדין. ועתיד להחזיר ולהחיותכם בדין. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע. מכלכל חיים בחדס. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים:

כשמביאין את הנפטר אל תוך בית החיים מעמידין את הארון ז' פעמים, ובימין שאין אומרים בהם תחנון אין עושין העמידות. בעת שמעמידין את הארון אל יגע אף אחד לא בארון ולא במטה.
גם האבלים אומרים יושב בסתר אף על פי שהם אוננים, מפני שהוא לצורך הנפטר.

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן. אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות. באברתו יסך לך יתחת פנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם. מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים. יפל מצדך אלף ורובה מימינך אליך לא יגש. רק בעיניך תביט ושלמות רשעים תראה. כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך.

פי (עמידה ראשונה, ומתחילים עוד הפעם יושב בסתר עליון) מלאכיו (עמידה שניה) יצוה (עמידה שלישית) לך (עמידה רביעית) לשמרך (עמידה חמישית) בכל (עמידה שישית) דרכיך (עמידה אחרונה).

סדר קריעה הנבאי חותך בסכין מעט והאבלים קורעים עד שיעור טפח על אביו או אמו בצד שמאל כל הבגדים ועל שאר קרובים בצד ימין רק בגד אחת והאבלים מברכים

יי נתן ויי לקח יהי שם יי מבורך ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת:

מיד אחר סתימת הקבר אומרים:

הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט. אל אמונה ואין עול. צדיק וישר הוא:

הצור תמים בכל פעל. מי יאמר לו מה תפעל. השליט במטה ובמעל. ממית ומחיה. מוריד שאול ועל:

הצור תמים בכל מעשה. מי יאמר לו מה תעשה. האומר ועשה. חסד חנם לנו תעשה. ובזכות הנעקד פשה. הקשיבה ועשה:

צדיק בכל דרכיו הצור תמים ארך אפים ומלא רחמים. חמל נא וחוס נא על אבות ופנים. פי לך אדון הסליחות והרחמים:

צדיק אתה יי להמית ולהחיות. אשר בידיך פקדון כל רוחות. חלילה לך זכרוננו למחות. ויהיו נא עיניך ברחמים עלינו פקחות. פי לך אדון הרחמים והסליחות:

אדם אם בן שנה יהיה. או אלף שנים יחיה. מה יתרון לו. כלא היה יהיה. ברוך דין האמת. ממית ומחיה:

ברוך הוא. כי אמת דינו ומשוטט הכל בעינו. ומשלם לאדם חשבונו ודינו. והכל לשמו הודיה ותנו:

ידענו יי פי צדק משפטין. תצדק בדברך. ותזכה בשפטך. ואין להרהר אחר מדת שפטך. צדיק אתה יי וישר משפטך:

דין אמת ושופט צדק ואמת. ברוך דין האמת. שכל משפטיו צדק ואמת:

נפש כל חי בידיך. צדק מלאה ימינך וידך. רחם על פלטת צאן ידיך. ותאמר למלאך הרף ידך:

גדול העצה ורב העלילה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם. לתת לאיש כדרכו וכפרי מעלליו:

להגיד פי ישר יי צורי ולא עולתה בו: יי נתן ויי לקח. יהי שם יי מבורך:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו:

למנצח לבני קרח מזמור. שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישיבי חלד. גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון. פי ידבר חכמות והגות לפי תבונות. אטה למשל אזני אפתח בכינור חידתי. למה איך בימי רע עון עקבי יסובני. הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו. אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו. ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם. ויחי עוד לנצח לא יראה השחת. פי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם קרבם בתימו לעולם משכנותם לדור ודור קראו בשמותם עלי אדמות. ואדם ביקר בל ילון נמשל בפמהמות נדמו. זה דרכם כסל למו ואחריהם בפייהם ירצו סלה. כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו במ ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו. אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול פי יקחני סלה. אל תירא פי יעשר איש פי ירבה כבוד ביתו. פי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו. פי נפשו בחייו יבך ויודך פי תטיב לך. תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור. אדם ביקר ולא יבין נמשל בפמהמות נדמו.

אח"כ אומרים היתומים קדיש הגדול, ואם אין שם יתום יאמר אותו אחד מהקרובים

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחיא מתיא. ולאסקא לחיי עלמא. ולמבני קרתא דירושלם. ולשכלל היכליה בגוה. ולמעקר פולחנא נוכראה מערעה. ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה. וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מבך לעלם ולעלמי עלמאי. יתבך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמן. יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן. עשה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

בימים שאין אומרים בהם תחנון אומרים

מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך. אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך. לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ. ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי. יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי. חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי. אבך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי. שויתי יי לנגדי תמיד פי מימיני בל אמוט. לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח. פי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח.

אח"כ אומרים היתומים קדיש יתום, ואם אין שם יתום יאמר אותו אחד מהקרובים

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה. וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. יהא שמה רבא מבך לעלם ולעלמי עלמאי. יתבך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמן. יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן. עשה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

